

Mas Blanc 16-VII-1942

Estimat uter. T'acabo de del Mas Blanc, on
som de la 16 dies. He rebut la para conta, i
els versos. No se' seguiré uns de dies tan mal
de la lèmia; està molt acceptable, i ho munt
feco que la memòria ho vore aptituds
de la mecanografia.

Ara hi ha una casa de camp. Yane, senyora,
i la mica. M'hi estem molt bé. Els estudiants són
la Maria Plana, una senyora d'edat, la
Marta Fajó i jo. Al costat hi ha la mare
viena amb dentis de puta mena. Unques,
àries, intimes... Ens dediquem a la vida
contemplativa i ens vom molt. Si podem,
allarguem encara una estoneta, i a mi
m'agrada molt bé.

Estic content que t'hagin aplegat els
versos. M'ha fet riure el teu comentari a la
Tome. Francament, no veia que la meua elecció
pés sigui molt fantàstica. El pare Manuel se
suaument pot estar de dos fills que li
penjo. No hi exactament quant en va tenir,
perquè tinc idea que en va perdre bastant
de petits. Però més de deu, sens dubte. El

Julia considerava aquesta reunió, i no hi va
poder cap objectiu.

En dia va sortir cap a Suïssa, passant
per Montpeller, una persona de la Mercè.
No vaig arribar perquè no vaig tenir
tenir. Va ser una sortida una mica acci-
dentada. A més, entre el temps que tenia
del Vicens i més, ja la vam conèixer
una mica. Va haver del que - un país
que es porta ioli, es deu referir a que
fo li explicava que hi ha una reunió
deposicions de i ajuntament i de d'altre.
Ja tenia es mans a la parla? Ara que
el tractament passa molt mal dia, i
no esperen que algun dia.
I així és tot. Recordo els anys d'
alguns dalt, i per moltes una bona
atenció del

Maria S

No t'estranyi l'estil telegràfic d'aquesta
carta. És després una memòria, per alguns
dalt, que en unes les paraules costa una
ajuda terrible...